

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/1155**z dnia 20 czerwca 2019 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 810/2009 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólna polityka Unii w zakresie wiz jest integralną częścią procesu tworzenia obszaru bez granic wewnętrznych. Polityka wizowa powinna pozostać kluczowym narzędziem wspomagającym turystykę i ułatwiającym prowadzenie działalności gospodarczej, które jednocześnie pomagają eliminować ryzyka związane z bezpieczeństwem i ryzyko migracji nieuregulowanej do Unii. Wspólna polityka wizowa powinna przyczynić się do wzrostu gospodarczego oraz być spójna z innymi politykami Unii w takich obszarach, jak stosunki zewnętrzne, handel, edukacja, kultura i turystyka.
- (2) Unia powinna wykorzystywać swoją politykę wizową w ramach współpracy z państwami trzecimi oraz w celu zapewnienia lepszej równowagi między aspektami związanymi z migracją i bezpieczeństwem, względami gospodarczymi i stosunkami zewnętrznymi w ujęciu ogólnym.
- (3) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 ⁽³⁾ określa się tryb i warunki wydawania wiz na planowane pobyty na terytorium państw członkowskich nieprzekraczające 90 dni ciągu każdego 180-dniowego okresu.
- (4) Rozpatrywaniem wniosków wizowych i podejmowaniem decyzji w ich sprawie powinny zajmować się konsulaty, lub, na zasadzie odstępstwa, organy centralne. Państwa członkowskie powinny zapewnić, by konsulaty i organy centralne znały uwarunkowania lokalne w stopniu wystarczającym, aby móc zapewnić integralność procedury wizowej.
- (5) Procedura składania wniosków powinna być możliwie jak najprostsza dla osób ubiegających się o wizę. Należy wyraźnie określić, które państwo członkowskie jest właściwe do rozpatrzenia wniosku, w szczególności w przypadkach gdy osoba ubiegająca się o wizę ma zamiar odwiedzić kilka państw członkowskich. W miarę możliwości państwa członkowskie powinny zezwalać na wypełnianie i składanie formularzy wniosków drogą elektroniczną. Osoby ubiegające się o wizę powinny mieć też możliwość podpisywania formularza wniosku elektronicznie, w przypadkach gdy podpis elektroniczny jest uznawany przez właściwe państwo członkowskie. Należy określić terminy różnych etapów procedury, w szczególności po to, aby umożliwić osobom podróżującym planowanie z wyprzedzeniem i unikanie okresów największego ruchu w konsulatach.
- (6) Od państw członkowskich nie należy wymagać utrzymywania bezpośredniego dostępu umożliwiającego składanie wniosków w konsulacie w miejscach, w których do przyjmowania wniosków w imieniu konsulatu został upoważniony usługodawca zewnętrzny, bez uszczerbku dla obowiązków nałożonych na państwa członkowskie na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/38/WE ⁽⁴⁾, w szczególności jej art. 5 ust. 2.

⁽¹⁾ Dz.U. C 440 z 6.12.2018, s. 142.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 6 czerwca 2019 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

- (7) Opłata wizowa powinna zapewnić dostępność wystarczających zasobów finansowych na pokrycie wydatków związanych z rozpatrywaniem wniosków, w tym wydatków związanych z odpowiednimi strukturami i wystarczającą liczbą pracowników, by zagwarantować jakość i integralność procesu rozpatrywania wniosków, a także dotrzymywanie terminów. Co trzy lata należy przeprowadzać przegląd wysokości opłaty wizowej na podstawie obiektywnych kryteriów oceny.
- (8) Obywatele państw trzecich podlegający obowiązkowi wizowemu powinni mieć możliwość złożenia wniosku w miejscu swojego zamieszkania, nawet jeżeli właściwe państwo członkowskie nie ma konsulatu do celu przyjmowania wniosków i nie jest reprezentowane przez inne państwo członkowskie w danym państwie trzecim. W tym celu państwa członkowskie powinny starać się współpracować z usługodawcami zewnętrznymi, którzy powinni mieć możliwość pobierania opłaty za usługę. Ta opłata za usługę zasadniczo nie powinna przekraczać wysokości opłaty wizowej. Jeżeli opłata ta nie wystarcza do zapewnienia pełnej obsługi, usługodawca zewnętrzny powinien jednak mieć możliwość pobierania wyższej opłaty za usługę, z zastrzeżeniem maksymalnej wysokości określonej w niniejszym rozporządzeniu.
- (9) Należy usprawnić i ułatwić stosowanie porozumień o reprezentacji oraz unikać przeszkód w ich zawieraniu między państwami członkowskimi. Reprezentujące państwo członkowskie powinno być w pełni odpowiedzialne za całą procedurę wizową bez udziału reprezentowanego państwa członkowskiego.
- (10) Jeżeli obszar właściwości konsulatu reprezentującego państwa członkowskiego obejmuje też inne państwa oprócz państwa, w którym znajduje się konsulat, możliwe powinno być objęcie porozumieniem o reprezentacji tych państw trzecich.
- (11) Aby zmniejszyć obciążenia administracyjne konsulatów i ułatwić podróżowanie osobom często lub regularnie podróżującym, osobom ubiegającym się o wizę, które spełniają warunki wjazdu podczas całego okresu ważności wydanej wizy, należy wydawać wizy wielokrotnego wjazdu o długim okresie ważności zgodnie z określonymi w obiektywny sposób wspólnymi kryteriami, przy czym wizy takie nie powinny ograniczać się do określonych celów podróży lub kategorii osób ubiegających się o wizę. W tym kontekście państwa członkowskie powinny w szczególny sposób uwzględnić sytuację osób podróżujących w celach zawodowych, takich jak przedsiębiorcy, marynarze, artyści i sportowcy. Powinna istnieć możliwość wydawania wiz wielokrotnego wjazdu o krótszym okresie ważności, jeżeli istnieją ku temu uzasadnione podstawy.
- (12) Z uwagi na różnice w uwarunkowaniach lokalnych, zwłaszcza w odniesieniu do ryzyka migracyjnego i ryzyka związanego z bezpieczeństwem, a także z uwagi na stosunki, jakie Unia utrzymuje z poszczególnymi państwami, konsulaty w danych lokalizacjach powinny oceniać potrzebę dostosowania przepisów dotyczących wydawania wiz wielokrotnego wjazdu, aby umożliwić ich korzystniejsze lub bardziej restrykcyjne stosowanie. Korzystniejsze podejścia do wydawania wiz wielokrotnego wjazdu o długim okresie ważności powinny uwzględniać w szczególności istnienie umów handlowych obejmujących kwestię mobilności przedsiębiorców. Na podstawie tej oceny Komisja powinna - w drodze aktów wykonawczych - przyjąć przepisy dotyczące warunków wydawania takich wiz, które mają być stosowane w każdym obszarze właściwości.
- (13) W przypadku braku współpracy ze strony niektórych państw trzecich w zakresie readmisji zatrzymanych obywateli tych państw, którzy mają nieregulowany status, oraz braku skutecznej współpracy tych państw trzecich w ramach procesu powrotu, należy stosować niektóre przepisy rozporządzenia (WE) nr 810/2009 w sposób restrykcyjny i tymczasowy na podstawie przejrzystego mechanizmu opartego na obiektywnych kryteriach w celu poprawy współpracy danego państwa trzeciego w zakresie readmisji migrantów o nieregulowanym statusie. Komisja powinna przeprowadzać regularnie – co najmniej raz w roku – ocenę współpracy państw trzecich w zakresie readmisji oraz powinna analizować wszelkie powiadomienia dokonywane przez państwa członkowskie dotyczące współpracy z państwem trzecim w zakresie readmisji migrantów o nieregulowanym statusie. W swojej ocenie, czy dane państwo trzecie współpracuje w wystarczającym zakresie i czy potrzebne jest podjęcie działania, Komisja powinna wziąć pod uwagę ogólny poziom współpracy tego państwa trzeciego w dziedzinie migracji, w szczególności w obszarze zarządzania granicami, zapobiegania przemytowi migrantów i walki z tym procederem oraz zapobiegania tranzytowi przez jego terytorium migrantów o nieregulowanym statusie. W przypadku gdy Komisja uzna, że dane państwo trzecie nie współpracuje w wystarczającym zakresie, lub zostanie powiadomiona przez zwykłą większość państw członkowskich, że dane państwo trzecie nie współpracuje w wystarczającym zakresie, powinna ona przedstawić Radzie wniosek w sprawie przyjęcia decyzji wykonawczej, a jednocześnie kontynuować wysiłki na rzecz poprawy współpracy z danym państwem trzecim. Ponadto, w przypadku gdy, w odniesieniu do poziomu współpracy państwa trzeciego z państwami członkowskimi w zakresie readmisji migrantów o nieregulowanym statusie, który to poziom oceniany jest na podstawie odpowiednich i obiektywnych danych, Komisja uzna, że państwo trzecie współpracuje w wystarczającym stopniu, powinna mieć ona możliwość przedstawienia Radzie wniosku w sprawie przyjęcia decyzji wykonawczej wprowadzającej jedno lub więcej ułatwień wizowych w odniesieniu do osób ubiegających się o wizę lub kategorii osób ubiegających się o wizę, które są obywatelami tego państwa trzeciego ubiegającymi się o wizę na terytorium tego państwa trzeciego.

- (14) W celu zapewnienia, by wszystkie istotne czynniki i możliwe skutki stosowania środków, które służą poprawie współpracy państwa trzeciego w zakresie readmisji, były należycie brane pod uwagę – zważywszy na szczególnie delikatny, polityczny charakter takich środków i ich skutki horyzontalne dla państw członkowskich i samej Unii, zwłaszcza dla ich stosunków zewnętrznych i ogólnego funkcjonowania strefy Schengen – należy powierzyć uprawnienia wykonawcze Radzie, która będzie działać na podstawie wniosku Komisji. Powierzenie takich uprawnień wykonawczych Radzie uwzględnia w odpowiedni sposób potencjalnie delikatny, polityczny charakter wdrażania środków służących poprawie współpracy danego państwa trzeciego w zakresie readmisji, mając również na uwadze umowy o ułatwieniach wizowych zawarte przez państwa członkowskie z państwami trzecimi.
- (15) Osobom ubiegającym się o wizę, którym odmówiono jej wydania, powinno przysługiwać prawo do odwołania się od takiej decyzji. Powiadomienie o odmowie powinno zawierać szczegółowe informacje na temat przyczyn odmowy i procedury odwoławczej. W trakcie postępowania odwoławczego osoby ubiegające się o wizę powinny mieć dostęp do wszystkich odpowiednich informacji mających znaczenie dla ich sprawy, zgodnie z prawem krajowym.
- (16) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z prawami i zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności w niniejszym rozporządzeniu dąży się do zapewnienia pełnego poszanowania prawa do ochrony danych osobowych, prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, praw dziecka oraz ochrony osób wymagających szczególnego traktowania.
- (17) Lokalna współpraca schengenśka ma zasadnicze znaczenie dla jednolitego stosowania wspólnej polityki wizowej oraz właściwej oceny ryzyka migracyjnego i ryzyka związanego z bezpieczeństwem. W ramach tej współpracy, państwa członkowskie powinny oceniać praktyczne stosowanie określonych przepisów w świetle uwarunkowań lokalnych i ryzyka migracyjnego. Współpraca i wymiany między konsulatami w poszczególnych lokalizacjach powinny być koordynowane przez delegatury Unii.
- (18) Państwa członkowskie powinny dokładnie i regularnie monitorować działalność usługodawców zewnętrznych, aby zapewnić zgodność z instrumentem prawnym regulującym powierzone im obowiązki. Państwa członkowskie powinny sporządzać roczne sprawozdania dla Komisji dotyczące współpracy z usługodawcami zewnętrznymi i ich monitorowania. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby cała procedura rozpatrywania wniosków i współpraca z usługodawcami zewnętrznymi była monitorowana przez członków personelu pochodzących z państw członkowskich.
- (19) Należy ustanowić elastyczne przepisy umożliwiające państwom członkowskim optymalizację dzielenia się zasobami oraz zwiększanie zasięgu opieki konsularnej. Współpraca między państwami członkowskimi (centra wizowe Schengen) mogłaby przybierać dowolną formę dostosowaną do uwarunkowań lokalnych, tak aby zwiększać geograficzny zasięg opieki konsularnej, ograniczać koszty ponoszone przez państwa członkowskie, poprawić widoczność Unii oraz usprawniać usługi oferowane osobom ubiegającym się o wizę.
- (20) Elektroniczne systemy składania wniosków są ważnym narzędziem ułatwiającym korzystanie z procedur składania wniosków. W przyszłości należy opracować wspólne rozwiązanie służące cyfryzacji i tym samym w pełni wykorzystujące najnowsze osiągnięcia prawne i technologiczne, aby umożliwić składanie wniosków przez internet z myślą o potrzebach osób ubiegających się o wizę i o przyciągnięciu większej liczby odwiedzających do strefy Schengen. Należy wzmocnić i stosować w jednolity sposób proste i usprawnione gwarancje proceduralne. Ponadto, jeżeli jest to możliwe, rozmowy mogą być prowadzone przy użyciu nowoczesnych narzędzi cyfrowych i zdalnych środków komunikacji, takich jak połączenia głosowe lub połączenia wideo przez internet. W czasie całego procesu należy zagwarantować przestrzeganie praw podstawowych osób ubiegających się o wizę.
- (21) W celu zapewnienia możliwości zmiany wysokości opłat wizowych określonych w niniejszym rozporządzeniu, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do zmiany niniejszego rozporządzenia w zakresie wysokości opłat wizowych. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa^(?). W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowywaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

(?) Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (22) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania rozporządzenia (WE) nr 810/2009, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽⁶⁾.
- (23) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana, ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia – podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.
- (24) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE ⁽⁷⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związane, ani go nie stosuje.
- (25) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽⁸⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana, ani go nie stosuje.
- (26) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁹⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji Rady 1999/437/WE ⁽¹⁰⁾.
- (27) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹¹⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽¹²⁾.
- (28) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹³⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽¹⁴⁾.
- (29) W odniesieniu do Cypru niniejsze rozporządzenie jest aktem stanowiącym rozwinięcie dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽¹⁰⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽¹²⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽¹³⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁴⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

- (30) W odniesieniu do Bułgarii i Rumunii niniejsze rozporządzenie jest aktem stanowiącym rozwinięcie dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.
- (31) W odniesieniu do Chorwacji niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym stanowiącym rozwinięcie dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2011 r.
- (32) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 810/2009,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 810/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejsze rozporządzenie określa tryb i warunki wydawania wiz na planowane pobyty na terytorium państw członkowskich nieprzekraczające 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Stosując niniejsze rozporządzenie, państwa członkowskie w pełni przestrzegają przepisów prawa Unii, w tym Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadami ogólnymi prawa Unii decyzje w sprawie wniosków na podstawie niniejszego rozporządzenia podejmuje się w sposób indywidualny.”;

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) planowany pobyt na terytorium państw członkowskich nieprzekraczający 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu; lub”;

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) »uznawany dokument podróży« oznacza dokument podróży uznawany przez co najmniej jedno państwo członkowskie za właściwy do przekraczania granic zewnętrznych oraz umieszczania wiz na podstawie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1105/2011/UE (*);

(*) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1105/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie wykazu dokumentów podróży, które uprawniają posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i mogą być wizowane oraz w sprawie ustanowienia mechanizmu sporządzania takiego wykazu (Dz.U. L 287 z 4.11.2011, s. 9).”;

c) dodaje się punkty w brzmieniu:

„12) »marynarz« oznacza osobę zatrudnioną, zaangażowaną do pracy lub pracującą w jakimkolwiek charakterze na pokładzie statku żeglugi morskiej lub statku pływającego po międzynarodowych wodach śródlądowych;

13) »podpis elektroniczny« oznacza podpis elektroniczny zdefiniowany w art. 3 pkt 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).”;

3) art. 3 ust. 5 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) obywatele państw trzecich posiadający ważny dokument pobytowy wydany przez państwo członkowskie, które nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, lub przez państwo członkowskie, które nie stosuje jeszcze w pełni przepisów dorobku Schengen, lub obywatele państw trzecich posiadający jeden z ważnych dokumentów pobytowych wymienionych w załączniku V wydany przez Andorę, Kanadę, Japonię, San Marino lub Stany Zjednoczone Ameryki, gwarantujący nieograniczone prawo readmisji ich posiadacza, lub posiadający ważny dokument pobytowy co najmniej jednego z krajów i terytoriów zamorskich Królestwa Niderlandów (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius i Saba);

- c) obywatele państw trzecich posiadający wizę ważną w państwie członkowskim, które nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, lub w państwie członkowskim, które nie stosuje jeszcze w pełni przepisów dorobku Schengen, lub w państwie będącym stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub w Kanadzie, Japonii lub Stanach Zjednoczonych Ameryki, bądź posiadacze wizy ważnej w co najmniej jednym z krajów i terytoriów zamorskich Królestwa Niderlandów (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius i Saba), podczas podróży do państwa wydającego lub do dowolnego innego państwa trzeciego, bądź podczas powrotu z państwa wydającego po wykorzystaniu wizy;”;
- 4) w art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „1a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą postanowić, że rozpatrywaniem wniosków i podejmowaniem decyzji w ich sprawie zajmują się organy centralne. Państwa członkowskie zapewniają, by organy te znały uwarunkowania lokalne kraju, w którym składany jest wniosek, w stopniu wystarczającym, by móc ocenić ryzyko migracyjne i ryzyko związane z bezpieczeństwem, a także by znały język w stopniu wystarczającym do analizowania dokumentów, jak również zapewniają, by konsulaty w razie konieczności uczestniczyły w przeprowadzaniu dodatkowych analiz i rozmów.”;
- 5) art. 5 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) jeżeli wizyta obejmuje więcej niż jedno miejsce docelowe lub jeżeli w okresie dwóch miesięcy ma się odbyć kilka odrębnych wizyt – państwo członkowskie, którego terytorium stanowi główne miejsce docelowe wizyty lub wizyt pod względem długości pobytu, liczonej w dniach, lub celu pobytu; lub”;
- 6) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Państwo członkowskie może zgodzić się reprezentować w zakresie rozpatrywania wniosków i podejmowania decyzji w ich sprawie inne państwo członkowskie będące państwem właściwym zgodnie z art. 5. Państwo członkowskie może również reprezentować inne państwo członkowskie w ograniczonym zakresie, to jest wyłącznie przyjmować wnioski i pobierać identyfikatory biometryczne.”;
- b) uchyla się ust. 2;
- c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. W przypadku gdy reprezentacja jest ograniczona zgodnie z ust. 1 zdanie drugie, dane są przyjmowanie, a następnie przesyłanie do reprezentowanego państwa członkowskiego zgodnie z odpowiednimi zasadami ochrony i bezpieczeństwa danych.
4. Reprezentujące państwo członkowskie i reprezentowane państwo członkowskie zawierają dwustronne porozumienie. W porozumieniu tym:
- a) określa się okres trwania tej reprezentacji, jeżeli ma ona charakter tymczasowy, oraz tryb jej rozwiązania;
- b) można zawrzeć ustalenia dotyczące zapewnienia lokalu i pracowników oraz dokonywania płatności przez reprezentowane państwo członkowskie, w szczególności jeżeli reprezentowane państwo członkowskie ma konsulát w danym państwie trzecim.”;
- d) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:
- „7. Reprezentowane państwo członkowskie powiadamia Komisję o zawarciu porozumień o reprezentacji lub o ich wygaśnięciu najpóźniej 20 dni kalendarzowych przed ich wejściem w życie lub wygaśnięciem, z wyjątkiem przypadków wystąpienia siły wyższej.
8. W tym samym czasie, w którym dochodzi do powiadomienia, o którym mowa w ust. 7, konsulát reprezentującego państwa członkowskiego informuje zarówno konsulaty innych państw członkowskich, jak i delegaturę Unii na danym obszarze właściwości o zawarciu lub rozwiązaniu porozumień o reprezentacji.”;
- e) dodaje się ustępy w brzmieniu:
- „10. Jeżeli państwo członkowskie nie ma swojej placówki ani nie jest reprezentowane w państwie trzecim, w którym osoba ubiegająca się o wizę ma złożyć wniosek, to państwo członkowskie stara się współpracować w tym państwie trzecim z usługodawcą zewnętrznym zgodnie z art. 43.

11. W przypadku gdy konsulat państwa członkowskiego w danej lokalizacji doświadcza przedłużającego się działania siły wyższej o charakterze technicznym, to państwo członkowskie stara się zapewnić tymczasową reprezentację przez inne państwo członkowskie w tej lokalizacji w odniesieniu do wszystkich lub niektórych kategorii osób ubiegających się o wizę.”;

7) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wnioski składa się nie wcześniej niż sześć miesięcy, a w przypadku marynarzy w związku z wykonywaniem ich obowiązków nie wcześniej niż dziewięć miesięcy, przed rozpoczęciem planowanej wizyty oraz, co do zasady, nie później niż 15 dni kalendarzowych przed rozpoczęciem planowanej wizyty. W uzasadnionych indywidualnych przypadkach mających pilny charakter konsulat lub organy centralne mogą zezwolić na składanie wniosków w terminie późniejszym niż 15 dni kalendarzowych przed rozpoczęciem planowanej wizyty.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bez uszczerbku dla art. 13 wniosek może zostać złożony:

a) przez osobę ubiegającą się o wizę;

b) przez akredytowany pośredniczący podmiot komercyjny;

c) przez instytucję lub stowarzyszenie zawodowe, kulturalne, sportowe lub edukacyjne działające w imieniu swoich członków.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Od osoby ubiegającej się o wizę nie wymaga się osobistego stawiennictwa w więcej niż jednej lokalizacji w celu złożenia wniosku.”;

8) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba ubiegająca się o wizę składa wniosek osobiście, by umożliwić pobranie odcisków palców zgodnie z art. 13 ust. 2 i 3 oraz art. 13 ust. 7 lit. b). Bez uszczerbku dla pierwszego zdania niniejszego ustępu i dla art. 45 osoba ubiegająca się o wizę może złożyć wniosek w formie elektronicznej, jeżeli istnieje taka możliwość.”;

b) uchyla się ust. 2;

9) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„1. Każda osoba ubiegająca się o wizę składa wypełniony odręcznie lub elektronicznie wniosek na formularzu przedstawionym w załączniku I. Wniosek na formularzu musi być podpisany. Wniosek na formularzu można podpisać odręcznie lub, jeżeli państwo członkowskie właściwe do rozpatrzenia wniosku i podjęcia decyzji w jego sprawie uznaje podpis elektroniczny – elektronicznie.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1a. Jeżeli osoba ubiegająca się o wizę podpisuje elektronicznie wniosek na formularzu, podpis elektroniczny musi być kwalifikowanym podpisem elektronicznym w rozumieniu art. 3 pkt 12 rozporządzenia (UE) nr 910/2014.

1b. Treść elektronicznej wersji formularza wniosku, jeżeli istnieje możliwość jego złożenia w tej formie, jest taka jak określono w załączniku I.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Formularz jest dostępny co najmniej w następujących językach:

a) w języku(-ach) urzędowym(-ych) państwa członkowskiego, którego dotyczy składany wniosek lub reprezentującego państwa członkowskiego; oraz

b) w języku(-ach) urzędowym(-ych) państwa, w którym znajduje się konsulat.

Poza formularzem w językach wymienionych w lit. a) można też udostępnić formularz w innym(-ych) języku(-ach) urzędowym(-ych) instytucji Unii.”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli język(-i) urzędowe państwa, w którym znajduje się konsulat, nie zostały zintegrowane w formularzu, osobie ubiegającej się o wizę udostępnia się odrębnie tłumaczenie na ten język urzędowy lub te języki urzędowe.”;

10) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3–5 otrzymują brzmienie:

„3. Niewyczerpujący wykaz dokumentów uzupełniających, których można zażądać od osoby ubiegającej się o wizę w celu sprawdzenia, czy spełnione są warunki określone w ust. 1 i 2, zawarto w załączniku II.

4. Państwa członkowskie mogą wymagać od osoby ubiegającej się o wizę wypełnienia formularza opracowanego przez każde z państw członkowskich jako dowodu na pokrywanie kosztów pobytu przez inną osobę lub na zakwaterowanie u osoby prywatnej. W formularzu tym podaje się w szczególności:

a) czy jest on wypełniany w celu udowodnienia pokrycia kosztów pobytu przez inną osobę lub w celu udowodnienia zakwaterowania u osoby prywatnej;

b) czy osoba pokrywająca koszty pobytu lub osoba zapraszająca jest osobą fizyczną, przedsiębiorstwem czy organizacją;

c) dane identyfikacyjne i dane kontaktowe osoby pokrywającej koszty pobytu lub osoby zapraszającej;

d) dane identyfikacyjne osoby lub osób ubiegających się o wizę (imię i nazwisko, data urodzenia, miejsce urodzenia i obywatelstwo);

e) adres miejsca zakwaterowania;

f) długość i cel pobytu;

g) ewentualne powiązania rodzinne z osobą pokrywającą koszty pobytu lub osobą zapraszającą;

h) informacje wymagane na podstawie art. 37 ust. 1 rozporządzenia w sprawie VIS.

Poza językiem(-ami) urzędowym(-i) państwa członkowskiego formularz jest sporządzany w co najmniej jednym innym języku urzędowym instytucji Unii. Wzór formularza przekazywany jest Komisji.

5. W ramach lokalnej współpracy schengenńskiej konsulaty oceniają wdrażanie warunków określonych w ust. 1, aby uwzględnić uwarunkowania lokalne oraz ryzyko migracyjne i ryzyko związane z bezpieczeństwem.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5a. W razie konieczności w celu uwzględnienia uwarunkowań lokalnych, o których mowa w art. 48, Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, jednolity wykaz dokumentów uzupełniających, które mają być stosowane w każdym obszarze właściwości. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 52 ust. 2.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Od wymogów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu można odstąpić, jeżeli konsulat lub organ centralny posiada wiedzę, że osoba ubiegająca się o wizę jest uczciwa i wiarygodna, a zwłaszcza że poprzednie wizy wykorzystywała zgodnie z prawem, i jeżeli nie ma wątpliwości co do tego, że w chwili przekraczania zewnętrznych granic państw członkowskich będzie spełniała wymogi art. 6 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).”;

11) art. 15 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Osoby ubiegające się o wizę wielokrotnego wjazdu wykazują, że posiadają odpowiednie, ważne podróżne ubezpieczenie medyczne obejmujące okres ich pierwszej planowanej wizyty.”;

12) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Osoba ubiegająca się o wizę uiszcza opłatę wizową w wysokości 80 EUR.

2. Dzieci w wieku od lat sześciu do poniżej lat 12 uiszczają opłatę wizową w wysokości 40 EUR.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. W przypadku przyjęcia przez Radę decyzji wykonawczej na podstawie art. 25a ust. 5 lit. b) zastosowanie ma opłata wizowa w wysokości 120 lub 160 EUR. Niniejszego przepisu nie stosuje się do dzieci poniżej lat 12.”;

c) uchyla się ust. 3;

d) ust. 4 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) naukowcy, zgodnie z definicją w art. 3 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 (*), podróżujący w celu prowadzenia badań naukowych lub wzięcia udziału w seminarium naukowym lub konferencji naukowej;

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 21).”;

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Opłatę wizową można znieść względem:

a) dzieci w wieku od lat sześciu do poniżej lat 18;

b) posiadaczy paszportów dyplomatycznych i służbowych;

c) osób w wieku do 25 lat uczestniczących w seminariach, konferencjach, imprezach sportowych, kulturalnych lub edukacyjnych organizowanych przez organizacje niekomercyjne.”;

f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W indywidualnych przypadkach można odstąpić od pobrania opłaty wizowej lub obniżyć jej wysokość, jeżeli służy to interesom kulturalnym lub sportowym, interesom w dziedzinie polityki zagranicznej, polityki rozwojowej lub w innych dziedzinach ważnych z punktu widzenia interesu publicznego lub z przyczyn humanitarnych, lub z uwagi na zobowiązania międzynarodowe.”;

g) ust. 7 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli opłatę wizową pobiera się w walucie innej niż euro, wysokość tak pobieranej opłaty jest określana i regularnie weryfikowana według referencyjnego kursu euro ogłaszanego przez Europejski Bank Centralny. Pobierana opłata może być zaokrąglana w górę, a w ramach lokalnej współpracy schengenńskiej zapewnia się, by pobierane opłaty były zbliżone.”;

h) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„9. Komisja co trzy lata ocenia potrzebę przeglądu wysokości opłat wizowych określonych w ust. 1, 2 i 2a niniejszego artykułu, uwzględniając obiektywne kryteria, takie jak ogólna stopa inflacji w całej Unii publikowana przez Eurostat i średnia ważona wynagrodzeń urzędników służby cywilnej państw członkowskich. Na podstawie tych ocen Komisja przyjmuje, w stosownych przypadkach, akty delegowane zgodnie z art. 51 dotyczące zmiany niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wysokości opłat wizowych.”;

13) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„1. Usługodawca zewnętrzny, o którym mowa w art. 43, może pobierać opłatę za usługę.”;

b) uchyla się ust. 3;

c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 w państwach trzecich, w których właściwe państwo członkowskie nie posiada konsulatu przyjmującego wnioski i nie jest reprezentowane przez inne państwo członkowskie, opłata za usługę co do zasady nie może przekraczać 80 EUR.

4b. W wyjątkowych okolicznościach, gdy opłata, o której mowa w ust. 4a, nie wystarcza do zapewnienia pełnej obsługi, można pobierać za usługę wyższą opłatę w wysokości nieprzekraczającej 120 EUR. W takim przypadku dane państwo członkowskie powiadamia Komisję o zamiarze wyrażenia zgody na pobieranie wyższej opłaty za usługę nie później niż trzy miesiące przed jej wprowadzeniem. W powiadomieniu wskazuje się podstawy ustalenia wysokości opłaty za usługę, w tym zwłaszcza szczegółowe koszty będące podstawą ustalenia wyższej opłaty.”;

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dane państwo członkowskie może utrzymać możliwość składania wniosków przez wszystkie osoby ubiegające się o wizę bezpośrednio w swoich konsulatach lub w konsulacie państwa członkowskiego, z którym zawarły porozumienie o reprezentacji, zgodnie z art. 8.”;

14) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy konsulat lub organy centralne właściwego państwa członkowskiego sprawdzają, czy:”;

b) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli właściwy konsulat lub organy centralne właściwego państwa członkowskiego stwierdzą, że warunki, o których mowa w ust. 1, zostały spełnione, konsulat lub organy centralne uznają wniosek za dopuszczalny i:

- przeprowadzają procedury opisane w art. 8 rozporządzenia w sprawie VIS, oraz
- przystępują do dalszej analizy wniosku.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli właściwy konsulat lub organy centralne właściwego państwa członkowskiego stwierdzą, że warunki, o których mowa w ust. 1, nie zostały spełnione, konsulat lub organy centralne uznają wniosek za niedopuszczalny oraz niezwłocznie:

- zwracają formularz wniosku i wszelkie dokumenty przedłożone przez osobę ubiegającą się o wizę,
- niszczą pobrane dane biometryczne,
- zwracają opłatę wizową, oraz
- nie rozpatrują wniosku.”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 wniosek, który nie spełnia wymogów określonych w ust. 1, można uznać za dopuszczalny z przyczyn humanitarnych, z uwagi na interes państwowy lub zobowiązania międzynarodowe.”;

15) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

(i) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„3. W celu stwierdzenia, czy osoba ubiegająca się o wizę spełnia warunki wjazdu, konsulat lub organy centralne sprawdzają:”;

- (ii) lit. e) otrzymuje brzmienie:
- „e) w stosownych przypadkach – czy osoba ubiegająca się o wizę posiada odpowiednie, ważne podrózne ubezpieczenie medyczne, które obejmuje okres planowanego pobytu lub, w przypadku ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu, okres pierwszej planowanej wizyty.”;
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. W stosownych przypadkach konsulat lub organy centralne sprawdzają długość poprzednich i planowanych pobytów, by sprawdzić, czy osoba ubiegająca się o wizę nie przekroczyła dopuszczalnego okresu dozwolonego pobytu na terytorium państw członkowskich, niezależnie od ewentualnych pobytów dozwolonych na mocy krajowej wizy pobytowej długoterminowej lub dokumentu pobytowego.”;
- c) ust. 6 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
- „6. Rozpatrując wniosek o tranzytową wizę lotniskową, konsulat lub organy centralne sprawdzają w szczególności:”;
- d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
- „8. Podczas rozpatrywania wniosku konsulaty lub organy centralne mogą w uzasadnionych przypadkach przeprowadzić rozmowę z osobą ubiegającą się o wizę i zażądać dodatkowych dokumentów.”;
- 16) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:
- „1. Z uwagi na zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, stosunków międzynarodowych lub zdrowia publicznego państwo członkowskie może wymagać, by organy centralne innych państw członkowskich zasięgały opinii jego organów centralnych przy rozpatrywaniu wniosków złożonych przez obywateli określonych państw trzecich lub obywateli tych państw należących do szczególnych kategorii. Zasięganie opinii nie ma zastosowania do wniosków o tranzytową wizę lotniskową.
2. Organy centralne, do których zwrócono się o opinię, udzielają wiążącej odpowiedzi możliwie jak najszybciej, ale nie później niż w terminie siedmiu dni kalendarzowych od dnia, w którym zwrócono się do nich o opinię. Brak odpowiedzi w tym terminie oznacza, że nie mają one podstaw do tego, by sprzeciwić się wydaniu wizy.
3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wprowadzeniu lub zniesieniu wymogu uprzedniego zasięgnięcia opinii co do zasady nie później niż 25 dni kalendarzowe przed rozpoczęciem jego stosowania. Informacja ta jest również przekazywana w ramach lokalnej współpracy schengenńskiej w odnośnym obszarze właściwości.”;
- b) uchyla się ust. 5;
- 17) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. W indywidualnych przypadkach termin ten można przedłużyć maksymalnie do 45 dni kalendarzowych, zwłaszcza gdy konieczna jest dalsza kontrola wniosku.”;
- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „2a. W uzasadnionych indywidualnych przypadkach mających pilny charakter decyzje w sprawie wniosków podejmuje się niezwłocznie.”;
- c) uchyla się ust. 3;
- d) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) dodaje się literę w brzmieniu:
- „ba) wydaniu tranzytowej wizy lotniskowej zgodnie z art. 26; lub”;
- (ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) odmowie wydania wizy zgodnie z art. 32;”
- (iii) uchyla się lit. d);

18) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) uchyla się akapit trzeci;

(ii) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Bez uszczerbku dla art. 12 lit. a) okres ważności wizy jednokrotnego wjazdu obejmuje dodatkowe 15 dni kalendarzowe.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O ile osoba ubiegająca się o wizę spełnia warunki wjazdu określone w art. 6 ust. 1 lit. a) i c)–e) rozporządzenia (UE) 2016/399, wizy wielokrotnego wjazdu o długim okresie ważności wydaje się na następujące okresy ważności, chyba że okres ważności wizy przekroczyłby okres ważności dokumentu podróży:

a) na okres ważności wynoszący jeden rok, pod warunkiem że osoba ubiegająca się o wizę otrzymała i zgodnie z prawem wykorzystała trzy wizy w ciągu ostatnich dwóch lat;

b) na okres ważności wynoszący dwa lata, pod warunkiem że osoba ubiegająca się o wizę otrzymała i zgodnie z prawem wykorzystała w ciągu ostatnich dwóch lat poprzednią wizę wielokrotnego wjazdu ważną przez jeden rok;

c) na okres ważności wynoszący pięć lat, pod warunkiem że osoba ubiegająca się o wizę otrzymała i zgodnie z prawem wykorzystała w ciągu ostatnich trzech lat poprzednią wizę wielokrotnego wjazdu ważną przez dwa lata.

Tranzytowe wizy lotniskowe i wizy o ograniczonej ważności terytorialnej wydane zgodnie z art. 25 ust. 1 nie są brane pod uwagę przy wydawaniu wiz wielokrotnego wjazdu.”;

c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 w indywidualnych przypadkach można skrócić okres ważności wydanej wizy, gdy istnieją uzasadnione wątpliwości co do tego, czy warunki wjazdu będą spełniane przez cały okres.

2b. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 konsulaty w ramach lokalnej współpracy schengenńskiej oceniają, czy przepisy dotyczące wydawania wiz wielokrotnego wjazdu zawarte w ust. 2, należy dostosować do uwarunkowań lokalnych oraz ryzyka migracyjnego i ryzyka związanego z bezpieczeństwem w celu przyjęcia korzystniejszych lub bardziej restrykcyjnych przepisów zgodnie z ust. 2d.

2c. Bez uszczerbku dla ust. 2 wizę wielokrotnego wjazdu ważną przez okres do pięciu lat można wydać osobom ubiegającym się o wizę, które wykażą potrzebę lub uzasadnią zamiar częstego lub regularnego podróżowania, pod warunkiem że udowodnią one, iż są osobami uczciwymi i wiarygodnymi, w szczególności, że w wcześniejszych wiz korzystały zgodnie z prawem, wskażą, jaka jest ich sytuacja finansowa w państwie pochodzenia, i udowodnią, że rzeczywiście zamierzają opuścić terytorium państw członkowskich, zanim upłynie termin ważności wizy, o którą się ubiegają.

2d. W razie konieczności na podstawie oceny, o której mowa w ust. 2b niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych przepisy dotyczące warunków wydawania wiz wielokrotnego wjazdu określonych w ust. 2 niniejszego artykułu, które mają być stosowane w każdym obszarze właściwości w celu uwzględnienia uwarunkowań lokalnych, ryzyka migracyjnego i ryzyka związanego z bezpieczeństwem, a także ogólnych stosunków Unii z danym państwem trzecim. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 52 ust. 2.”;

19) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 25a

Współpraca w zakresie readmisji

1. W zależności od poziomu współpracy państwa trzeciego z państwami członkowskimi w zakresie readmisji migrantów o nieuregulowanym statusie, ocenianego na podstawie odpowiednich i obiektywnych danych, art. 14 ust. 6, art. 16 ust. 1 i ust. 5 lit. b), art. 23 ust. 1 oraz art. 24 ust. 2 i 2c nie stosuje się do osób ubiegających się o wizę lub kategorii osób ubiegających się o wizę, które są obywatelami państwa trzeciego uznawanego za państwo niewspółpracujące w wystarczającym stopniu zgodnie z niniejszym artykułem.

2. Komisja dokonuje regularnie, co najmniej raz w roku, oceny współpracy odnośnych państw trzecich w zakresie readmisji, uwzględniając w szczególności następujące wskaźniki:

- a) liczbę decyzji nakazujących powrót wydanych wobec osób z danego państwa trzeciego nielegalnie przebywających na terytorium państw członkowskich;
- b) liczbę faktycznych przymusowych powrotów osób, wobec których wydano decyzje nakazujące powrót, jako odsetek liczby decyzji nakazujących powrót wydanych wobec obywateli danego państwa trzeciego, w tym – w stosownych przypadkach, na podstawie unijnych lub dwustronnych umów o readmisji – obywateli tego państwa trzeciego, którzy przejechali tranzytem przez terytorium danego państwa trzeciego;
- c) liczbę wniosków o readmisję w podziale na poszczególne państwa członkowskie zaakceptowanych przez dane państwo trzecie jako odsetek liczby takich wniosków skierowanych do tego państwa;
- d) poziom praktycznej współpracy w odniesieniu do powrotów na poszczególnych etapach procedury powrotu, takiej jak:
 - (i) pomoc udzielana przy identyfikowaniu osób nielegalnie przebywających na terytorium państw członkowskich oraz przy terminowym wydawaniu dokumentów podróży;
 - (ii) akceptowanie europejskiego dokumentu podróży do celów powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich lub dokumentów laissez-passer;
 - (iii) akceptowanie readmisji osób, które zgodnie z prawem mają powrócić do swojego kraju;
 - (iv) akceptowanie lotów i operacji powrotowych.

Ocenę taką przeprowadza się na podstawie wiarygodnych danych przekazywanych przez państwa członkowskie, jak również przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii. Komisja regularnie, co najmniej raz w roku, przedstawia Radzie sprawozdanie z przeprowadzonej przez siebie oceny.

3. Państwo członkowskie może również powiadomić Komisję, jeżeli doświadcza poważnych i utrzymujących się problemów praktycznych w związku ze współpracą z państwem trzecim w zakresie readmisji migrantów o nieuregulowanym statusie na podstawie tych samych wskaźników, co wskaźniki wymienione w ust. 2. Komisja natychmiast informuje Parlament Europejski i Radę o takim powiadomieniu.

4. Komisja analizuje każde powiadomienie dokonane na mocy ust. 3 w terminie miesiąca. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o wynikach przeprowadzonej analizy.

5. Jeżeli na podstawie analizy, o której mowa w ust. 2 i 4, oraz uwzględniając kroki podjęte przez Komisję w celu poprawy poziomu współpracy danego państwa trzeciego w zakresie readmisji, a także ogólne stosunki Unii z tym państwem trzecim, w tym w dziedzinie migracji, Komisja uzna, że dane państwo nie współpracuje w wystarczającym stopniu i że w związku z tym potrzebne jest podjęcie działania, lub jeżeli w terminie 12 miesięcy zwykła większość państw członkowskich powiadomi Komisję zgodnie z ust. 3, Komisja kontynuuje wysiłki na rzecz poprawy współpracy z danym państwem trzecim i jednocześnie przedstawia Radzie wniosek dotyczący przyjęcia:

- a) decyzji wykonawczej czasowo zawieszającej stosowanie co najmniej jednego z następujących przepisów: art. 14 ust. 6, art. 16 ust. 5 lit. b), art. 23 ust. 1 lub art. 24 ust. 2 i 2c wobec wszystkich obywateli danego państwa trzeciego lub niektórych kategorii tych obywateli;
- b) decyzji wykonawczej wprowadzającej w stopniowy sposób jedną z opłat wizowych przewidzianych w art. 16 ust. 2a w odniesieniu do wszystkich obywateli danego państwa trzeciego lub niektórych kategorii jego obywateli – jeżeli po przeprowadzeniu oceny przez Komisję uznaje się, że środki zastosowane zgodnie z decyzją wykonawczą, o której mowa w lit. a) niniejszego ustępu, są nieskuteczne.

6. Na podstawie wskaźników przewidzianych w ust. 2 Komisja stale ocenia i przedstawia sprawozdanie na temat tego, czy możliwe jest osiągnięcie znaczącej i trwałej poprawy współpracy z danym państwem trzecim w zakresie readmisji migrantów o nieuregulowanym statusie, oraz, uwzględniając również ogólne stosunki Unii z tym państwem trzecim, może przedstawić Radzie wniosek dotyczący uchylecia lub zmiany decyzji wykonawczych, o których mowa w ust. 5.

7. Najpóźniej sześć miesięcy po wejściu w życie decyzji wykonawczych, o których mowa w ust. 5, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z postępów we współpracy z danym państwem trzecim w zakresie readmisji.

8. Jeżeli na podstawie analizy, o której mowa w ust. 2, oraz uwzględniając ogólne stosunki Unii z danym państwem trzecim, zwłaszcza w zakresie współpracy w dziedzinie readmisji, Komisja uzna, że dane państwo trzecie współpracuje w wystarczającym stopniu, może ona przedstawić Radzie wniosek w sprawie przyjęcia decyzji wykonawczej dotyczącej osób ubiegających się o wizę lub kategorii osób ubiegających się o wizę – które są obywatelami tego państwa trzeciego i które występują o wizę na terytorium tego państwa trzeciego – wprowadzającej co najmniej jeden z następujących elementów:

- a) obniżenie opłaty wizowej, o której mowa w art. 16 ust. 1, do 60 EUR;
- b) skrócenie terminu podejmowania decyzji w sprawie wniosku, o którym to terminie mowa w art. 23 ust. 1, do 10 dni;
- c) przedłużenie okresu ważności wiz wielokrotnego wjazdu przewidzianego w art. 24 ust. 2.

Tę decyzję wykonawczą stosuje się nie dłużej niż przez rok. Okres obowiązywania tej decyzji może zostać przedłużony.”;

20) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych zasady wypełniania naklejki wizowej. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 52 ust. 2.

2. Państwa członkowskie mogą nanosić na naklejkę wizową, w polu »uwagi«, dodatkowe wpisy krajowe. Wpisy te nie mogą pokrywać się z wpisami obowiązkowymi określonymi zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 1.”;

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Naklejkę wizową stosowaną w przypadku wizy jednokrotnego wjazdu można wypełniać odręcznie tylko w razie wystąpienia problemów technicznych. Na wypełnionej odręcznie naklejce wizowej nie dokonuje się żadnych zmian.”;

21) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Naklejkę wizową umieszcza się w dokumencie podróży.”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych szczegółowe zasady umieszczania naklejki wizowej. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 52 ust. 2.”;

22) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Państwo członkowskie może wymagać, by jego organy centralne były informowane o wizach – z wyjątkiem tranzytowych wiz lotniskowych – wydawanych przez inne państwa członkowskie obywatelom określonych państw trzecich lub obywatelom tych państw należącym do szczególnych kategorii.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wprowadzeniu lub zniesieniu wymogu przekazywania takich informacji najpóźniej 25 dni kalendarzowe przed rozpoczęciem jego stosowania. Informacja ta jest również przekazywana w ramach lokalnej współpracy schengenskiej w odnośnym obszarze właściwości.”;

- b) uchyla się ust. 4;

23) w art. 32 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 lit. a) dodaje się następujący podpunkt:

„(ia) nie przedstawia potwierdzenia co do celów i warunków planowanego tranzytu lotniczego.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O decyzji w sprawie odmowy oraz powodach odmowy powiadamia się osobę ubiegającą się o wizę przy użyciu standardowego formularza określonego w załączniku VI w języku państwa członkowskiego, które podjęło ostateczną decyzję w sprawie wniosku, i w innym języku urzędowym instytucji Unii.”

c) uchyla się ust. 4;

24) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się ust. 2;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych instrukcje operacyjne dotyczące wydawania marynarzom wiz na granicy. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 52 ust. 2.”;

25) art. 37 ust. 2 i 3 otrzymuje brzmienie:

„2. Aby zapobiec oszustwom lub utracie naklejek wizowych, należy je przechowywać i posługiwać się nimi zgodnie z odpowiednimi zasadami bezpieczeństwa. Każdy konsulat prowadzi ewidencję zapasów naklejek wizowych i odnotowuje sposób wykorzystania każdej naklejki wizowej. Wszelkie istotne przypadki utraty niewypełnionych naklejek wizowych są zgłaszane Komisji.

3. Konsulaty lub organy centralne przechowują wnioski w swoich archiwach w formie papierowej lub elektronicznej. Akta każdego wniosku zawierają odpowiednie informacje umożliwiające w razie potrzeby odtworzenie podstawy decyzji podjętej w sprawie wniosku.

Akta każdego wniosku przechowuje się przez okres co najmniej roku, licząc od dnia wydania decyzji w sprawie wniosku, o której mowa w art. 23 ust. 1, lub – w przypadku odwołania – do dnia zakończenia postępowania odwoławczego, w zależności od tego, który termin jest dłuższy. Jeżeli ma to zastosowanie, akta indywidualnych wniosków elektronicznych przechowuje się przez okres ważności wydanej wizy.”;

26) w art. 38 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Zasoby niezbędne do rozpatrywania wniosków i monitorowania procedur wizowych”;

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie wysyłają do konsulatów odpowiedni personel w wystarczającej liczbie do wykonywania zadań związanych z rozpatrywaniem wniosków, tak aby zapewnić odpowiednią i jednolitą jakość obsługi interesantów.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Państwa członkowskie zapewniają, aby cała procedura wizowa przeprowadzana w konsulatach, w tym składanie i rozpatrywanie wniosków, drukowanie naklejek wizowych i praktyczna współpraca z usługodawcami zewnętrznymi, była monitorowana przez członków personelu pochodzących z państw członkowskich w celu zapewnienia integralności wszystkich etapów procedury.”;

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organ centralny państw członkowskich zapewniają członkom personelu pochodzącym z ich państwa i miejscowym członkom personelu odpowiednie szkolenia oraz są odpowiedzialne za udzielanie im pełnych, dokładnych i aktualnych informacji na temat stosownych przepisów prawa Unii i prawa krajowego.”;

e) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3a. Jeżeli rozpatrywaniem wniosków i podejmowaniem decyzji w ich sprawie zajmują się organy centralne, o czym mowa w art. 4 ust. 1a, państwa członkowskie organizują specjalne szkolenia w celu zapewnienia, by członkowie personelu tych organów centralnych dysponowali wystarczającą i aktualną wiedzą na temat uwarunkowań społeczno-gospodarczych w danym kraju oraz pełnymi, dokładnymi i aktualnymi informacjami na temat stosownych przepisów prawa Unii i prawa krajowego.

3b. Państwa członkowskie zapewniają również, by konsulaty dysponowały wystarczającą liczbą odpowiednio wyszkolonych członków personelu, którzy będą pomagać organom centralnym w rozpatrywaniu wniosków i podejmowaniu decyzji w ich sprawie, zwłaszcza poprzez uczestniczenie w spotkaniach organizowanych w ramach lokalnej współpracy schengenńskiej, wymianę informacji z innymi konsulatami i z organami lokalnymi, gromadzenie na szczeblu lokalnym odpowiednich informacji na temat ryzyka migracyjnego i oszukańczych praktyk oraz przeprowadzanie rozmów i dodatkowych analiz.”;

f) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Państwa członkowskie zapewniają istnienie procedury, która umożliwi osobom ubiegającym się o wizę składanie skarg dotyczących:

- a) zachowania personelu konsulatu i, w stosownych przypadkach, usługodawców zewnętrznych; lub
- b) procesu składania wniosków.

Konsulaty lub organy centralne prowadzą rejestr skarg i podjętych działań następczych.

Państwa członkowskie udostępniają publicznie informacje na temat procedury przewidzianej w niniejszym ustępie.”;

27) art. 39 ust. 2 i 3 otrzymuje brzmienie:

„2. Pracownicy konsularni i pracownicy organów centralnych wykonują swoje obowiązki służbowe z pełnym poszanowaniem godności ludzkiej. Podejmowane przez nich środki muszą być współmierne do zamierzonych celów.

3. Podczas wykonywania obowiązków służbowych pracownicy konsularni i pracownicy organów centralnych nie dyskryminują nikogo ze względu na płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, religię lub przekonania, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.”;

28) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 40

Organizacja konsulatów i współpraca konsularna

1. Każde państwo członkowskie odpowiada za opracowanie procedur związanych z wnioskami.
2. Państwa członkowskie:
 - a) wyposażają swoje konsulaty i organy odpowiadające za wydawanie wiz na granicach, a także siedziby swoich konsulów honorowych – jeżeli korzystają z ich pomocy w pobieraniu identyfikatorów biometrycznych zgodnie z art. 42 – w środki konieczne do pobierania identyfikatorów biometrycznych;
 - b) w ramach porozumień o reprezentacji lub dowolnej innej formy współpracy konsularnej współpracują z co najmniej jednym innym państwem członkowskim.
3. Państwo członkowskie może również współpracować z usługodawcą zewnętrznym zgodnie z art. 43.
4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o organizacji służby konsularnej i współpracy konsularnej w każdej lokalizacji.
5. W razie zaprzestania współpracy z innymi państwami członkowskimi państwa członkowskie starają się zapewnić ciągłość pełnej obsługi.”;

29) uchyla się art. 41;

30) w art. 43 wprowadza się następujące zmiany:

- a) uchyla się ust. 3;
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Usługodawcy zewnętrzni w żadnym przypadku nie mają dostępu do VIS. Dostęp do VIS jest zastrzeżony wyłącznie dla odpowiednio upoważnionego personelu konsulatów lub organów centralnych.”;

- c) w ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) udzielanie ogólnych informacji na temat wymogów wizowych, zgodnie z art. 47 ust. 1 lit. a)–c), oraz na temat formularzy wniosków;”;
 - (ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) przyjmowanie danych i wniosków (łącznie z pobieraniem identyfikatorów biometrycznych) i przekazywanie wniosku konsulatu lub organom centralnym;”;
 - (iii) lit. e) i f) otrzymują brzmienie:

„e) planowanie terminów wizyt osoby ubiegającej się o wizę, w stosownych przypadkach, w konsulacie lub w pomieszczeniach usługodawcy zewnętrznego;

f) przyjmowanie dokumentów podróży, łącznie z ewentualnym powiadomieniem o odmowie, od konsulatu lub organów centralnych i zwracanie ich osobie ubiegającej się o wizę.”;
- d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Wybierając usługodawcę zewnętrznego, dane państwo członkowskie ocenia wiarygodność i wypłacalność organizacji lub przedsiębiorstwa oraz upewnia się, czy nie zachodzi konflikt interesów. Ocena obejmuje w stosownych przypadkach weryfikację niezbędnych pozwoleń, wpisów w rejestrze, statutów i umów z bankami.”;
- e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za przestrzeganie przepisów dotyczących ochrony danych osobowych oraz zapewniają, aby usługodawca zewnętrzny podlegał monitorowaniu przez organy nadzorcze ds. ochrony danych zgodnie z art. 51 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (*).
- (*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).”;
- f) w ust. 11 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w akapicie pierwszym lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) ogólne informacje o kryteriach, warunkach i procedurach obowiązujących przy ubieganiu się o wizę określonych w art. 47 ust. 1 lit. a)–c) oraz o treści formularzy wniosku, których to informacji usługodawca zewnętrzny udziela osobom ubiegającym się o wizę;

b) wszelkie techniczne i organizacyjne środki bezpieczeństwa wymagane do ochrony danych osobowych przed przypadkowym lub niezgodnym z prawem zniszczeniem, przypadkowym utraceniem, zmodyfikowaniem, nieuprawnionym ujawnieniem lub nieuprawnionym dostępem – w szczególności gdy współpraca wiąże się z przekazywaniem akt i danych konsulatu lub organom centralnym danego(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich) – oraz przed wszelkimi innymi formami niezgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych;”;
 - (ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W tym celu konsulaty(-y) lub organy centralne danego(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich) regularnie i co najmniej raz na dziewięć miesięcy przeprowadzają wrywkowe kontrole w pomieszczeniach usługodawcy zewnętrznego. Państwa członkowskie mogą zgodzić się na podział obciążenia związanego z takim regularnym monitorowaniem.”;
- g) dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „11a. Do dnia 1 lutego każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdania ze współpracy z usługodawcami zewnętrznymi na całym świecie oraz z ich monitorowania, jak określono w załączniku X pkt C.”;

31) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 44

Szyfrowanie i bezpieczne przekazywanie danych

1. W przypadku współpracy między państwami członkowskimi i współpracy z usługodawcą zewnętrznym oraz w przypadku korzystania z pomocy konsułów honorowych dane państwo(-a) członkowskie zapewnia(-ją), by dane – czy to przekazywane drogą elektroniczną, czy też przekazywane fizycznie na nośniku elektronicznym – były całkowicie zaszyfrowane.

2. W państwach trzecich zakazujących przekazywania zaszyfrowanych danych drogą elektroniczną, dane państwo(-a) członkowskie nie zezwala(-ją) na przekazywanie danych drogą elektroniczną.

W takich przypadkach dane państwo(-a) członkowskie zapewnia(-ją), aby dane elektroniczne w formie całkowicie zaszyfrowanej na nośniku elektronicznym zostały fizycznie przekazane przez urzędnika konsularnego państwa członkowskiego lub, jeżeli przekazanie danych tą drogą wymagałoby nieproporcjonalnie dużych lub nieuzasadnionych nakładów – w inny bezpieczny i pewny sposób, na przykład przez uznane podmioty mające doświadczenie w transporcie w odnośnych państwach trzecich dokumentów wymagających szczególnej ochrony.

3. We wszystkich przypadkach poziom bezpieczeństwa podczas przekazywania danych jest dostosowywany do wrażliwego charakteru tych danych.”;

32) w art. 45 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Akredytowane pośredniczące podmioty komercyjne podlegają regularnej wyrywkowej kontroli polegającej na przeprowadzaniu rozmów bezpośrednich lub telefonicznych z osobami ubiegającymi się o wizę, sprawdzaniu wycieczek i miejsc zakwaterowania, oraz – w przypadku gdy uznane to zostanie za konieczne – weryfikacji dokumentów związanych z powrotem grup do kraju.”;

b) ust. 5 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Każdy konsulat i organy centralne w stosownych przypadkach podają do ogólnej wiadomości wykaz akredytowanych pośredniczących podmiotów komercyjnych, z którymi prowadzą współpracę.”;

33) w art. 47 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się litery w brzmieniu:

„aa) kryteria dopuszczalności wniosku przewidziane w art. 19 ust. 1;

ab) informacje o tym, że dane biometryczne należy co do zasady pobierać co 59 miesięcy, licząc od daty ich pierwszego pobrania;”;

b) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) miejsce, w którym można złożyć wniosek (właściwy konsulat lub usługodawca zewnętrzny);”;

c) dodaje się literę w brzmieniu:

„j) informacje o procedurze wnoszenia skarg przewidzianej w art. 38 ust. 5.”;

34) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Aby zapewnić jednolite stosowanie wspólnej polityki wizowej uwzględniające uwarunkowania lokalne, konsulaty i delegatury Unii prowadzą współpracę w ramach każdego obszaru właściwości.

W tym celu, zgodnie z art. 5 ust. 3 decyzji Rady 2010/427/UE (*), Komisja wydaje delegaturom Unii instrukcje dotyczące wykonywania odpowiednich zadań koordynacyjnych przewidzianych w niniejszym artykule.

W przypadku rozpatrywania przez organy centralne wniosków złożonych w danym obszarze właściwości i podejmowaniu decyzji w ich sprawie, o czym mowa w art. 4 ust. 1a, państwa członkowskie zapewniają aktywny udział tych organów centralnych w lokalnej współpracy schengenńskiej. Pracownicy uczestniczący w lokalnej współpracy schengenńskiej zostają odpowiednio przeszkoleni i włączeni w rozpatrywanie wniosków w danym obszarze właściwości.

(*) Decyzja Rady 2010/427/UE z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30).”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Państwo członkowskie i Komisja współpracują w szczególności w celu:

- a) przygotowania jednolitego wykazu dokumentów uzupełniających, jakie ma złożyć osoba ubiegająca się o wizę, uwzględniając art. 14;
- b) przygotowania wdrożenia na szczeblu lokalnym art. 24 ust. 2 dotyczącego wydawania wiz wielokrotnego wjazdu;
- c) zapewnienia, w stosownych przypadkach, jednolitego tłumaczenia formularza wniosku;
- d) utworzenia wykazu dokumentów podróży wydawanych przez państwo, w którym znajduje się konsulat, i regularnego aktualizowania tego wykazu;
- e) opracowania wspólnego arkusza informacyjnego zawierającego informacje, o których mowa w art. 47 ust. 1;
- f) monitorowania, w stosownych przypadkach, wdrażania art. 25a ust. 5 i 6.”;

c) uchyla się ust. 2;

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie w ramach lokalnej współpracy schengenńskiej wymieniają między sobą następujące informacje:

- a) kwartalne dane statystyczne dotyczące wiz jednolitych, wiz o ograniczonej ważności terytorialnej i tranzytowych wiz lotniskowych, o które wnioskowano, które zostały wydane oraz których wydania odmówiono;
- b) informacje dotyczące oceny ryzyka migracyjnego oraz ryzyka związanego z bezpieczeństwem, w szczególności na temat:
 - (i) struktury społeczno-gospodarczej państwa, w którym znajduje się konsulat;
 - (ii) źródeł informacji na szczeblu lokalnym, w tym dotyczących zabezpieczenia społecznego, ubezpieczenia zdrowotnego, rejestrów skarbowych oraz rejestracji wjazdów i wyjazdów;
 - (iii) użycia fałszywych, przerobionych lub podrobionych dokumentów;
 - (iv) szlaków imigracji nieuregulowanej;
 - (v) tendencji w zakresie oszustw;
 - (vi) tendencji w zakresie odmów;
- c) informacje na temat współpracy z usługodawcami zewnętrznymi i z firmami transportowymi;
- d) informacje dotyczące towarzystw ubezpieczeniowych oferujących odpowiednie podrózne ubezpieczenie medyczne, w tym weryfikacji zakresu ubezpieczenia i ewentualnej franszyzy.”;

e) uchyla się ust. 5 akapit drugi;

f) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. Do dnia 31 grudnia każdego roku sporządza się roczne sprawozdanie dotyczące każdego obszaru właściwości. Na podstawie tych sprawozdań Komisja sporządza sprawozdanie roczne na temat stanu lokalnej współpracy schengenńskiej, które przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

35) uchyla się art. 50;

36) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 51

Instrukcje dotyczące praktycznego stosowania niniejszego rozporządzenia

Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych instrukcje operacyjne dotyczące praktycznego stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 52 ust. 2.”;

37) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 51a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 16 ust. 9, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 1 sierpnia 2019 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 16 ust. 9, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (*).

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 16 ust. 9 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

(*) Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.”;

38) art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 52

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet (»komitet ds. wiz«). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

39) załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;

40) załącznik V zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;

41) załącznik VI zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;

42) uchyla się załączniki VII, VIII i IX;

43) załącznik X zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Monitorowanie i ocena

1. Do dnia 2 sierpnia 2022 r. Komisja przygotowuje ocenę stosowania rozporządzenia (WE) nr 810/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem. Ta ogólna ocena zawiera analizę osiągniętych wyników w stosunku do celów rozporządzenia (WE) nr 810/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem oraz analizę wprowadzenia w życie jego przepisów.
2. Ocenę, o której mowa w ust. 1, Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Na podstawie tej oceny Komisja przedstawia, w razie konieczności, odpowiednie wnioski.
3. Do dnia 2 maja 2020 r. państwa członkowskie przekazują Komisji odpowiednie dostępne dane dotyczące stosowania podróznego ubezpieczenia medycznego, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 810/2009, przez posiadaczy wizy podczas ich pobytu na terytorium państw członkowskich, jak również kosztów poniesionych przez organy krajowe lub podmioty świadczące posiadaczom wiz usługi medyczne. Na podstawie tych danych Komisja do dnia 2 listopada 2020 r. przygotowuje sprawozdanie, które następnie przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Artykuł 3

Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 2 lutego 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 czerwca 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK I

Ujednolicony formularz wniosku
WNIOSEK O PRYZNANIE WIZY SCHENGEN

Niniejszy formularz jest bezpłatny

⁽¹⁾

Członkowie rodzin obywateli UE, EOG lub CH nie wypełniają rubryk nr 21, 22, 30, 31 i 32 (oznaczonych symbolem *).

Wpisy do rubryk 1–3 powinny odpowiadać danym w dokumencie podróży.

1. Nazwisko:			WYŁĄCZNIE DO UŻYTKU URZĘDOWEGO Data złożenia wniosku: Numer wniosku:
2. Nazwisko nadane przy urodzeniu (wcześniej używane nazwisko(-ka)):			
3. Imię (imiona):			
4. Data urodzenia (dzień-miesiąc-rok):	5. Miejsce urodzenia: 6. Państwo urodzenia:	7. Aktualne obywatelstwo: Obywatelstwo w chwili urodzenia (jeżeli inne): Inne obywatelstwa:	Wniosek złożono: ☐ w ambasadzie/ konsulacie ☐ u usługodawcy ☐ u pośredniczącego podmiotu komercyjnego
8. Płeć: ☐ mężczyzna ☐ kobieta	9. Stan cywilny: ☐ kawaler/panna ☐ żonaty/zamężna ☐ w zarejestrowanym związku partnerskim ☐ w separacji ☐ rozwiedziony/a ☐ wdowiec/wdowa ☐ inny (proszę określić):		☐ na granicy (nazwa): ☐ inne:
10. Osoba sprawująca władzę rodzicielską (w przypadku małoletnich)/opiekun prawny (nazwisko, imię, adres, jeżeli jest inny niż adres wnioskodawcy, numer telefonu, adres poczty elektronicznej i obywatelstwo):			Wniosek przyjęty przez:
11. Krajowy numer identyfikacyjny (jeżeli dotyczy):			Dokumenty uzupełniające: ☐ dokument podróży ☐ środki utrzymania ☐ zaproszenie

⁽¹⁾ Logo nie jest wymagane w przypadku Norwegii, Islandii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

12. Rodzaj dokumentu podróży: ☐ paszport zwykły ☐ paszport dyplomatyczny ☐ paszport służbowy ☐ paszport urzędowy ☐ paszport specjalny ☐ Inny dokument podróży (proszę określić):				
13. Numer dokumentu:	14. Data wystawienia:	15. Ważny do:	16. Wystawiony przez (nazwa państwa):	☐ podrózne ubezpieczenie medyczne ☐ środek transportu ☐ inne: Decyzja o wizie: ☐ odmowa ☐ przyznano wizę: ☐ A ☐ C ☐ o ograniczone ważności terytorialnej ☐ okres ważności: Od: Do:
17. Dane osobowe członka rodziny będącego obywatelem UE, EOG lub CH (jeżeli dotyczy)				
Nazwisko:		Imię (imiona):		
Data urodzenia (dzień-mie-siąc-rok):	Obywatelstwo:	Numer dokumentu podróży lub dowodu tożsamości:		
18. Pokrewieństwo z obywatelem UE, EOG lub CH (jeżeli dotyczy): ☐ małżonek ☐ dziecko ☐ wnuk ☐ wstępny pozostający na utrzymaniu ☐ zarejestrowany związek partnerski ☐ inne:				
19. Adres zamieszkania oraz adres poczty elektronicznej wnioskodawcy:			Nr telefonu:	
20. Zamieszkanie w państwie innym niż państwo aktualnego obywatelstwa: ☐ nie ☐ tak. Dokument pobytowy lub dokument równoważny nr ważny do				
*21. Wykonywany zawód:				Liczba wjazdów: ☐ 1 ☐ 2 ☐ wielokrotny
* 22. Nazwa, adres i numer telefonu pracodawcy. W przypadku uczniów i studentów – nazwa placówki edukacyjnej:				Liczba dni:
23. Cel(-e) podróży: ☐ turystyka ☐ sprawy służbowe ☐ wizyta u rodziny lub przyjaciół ☐ kultura ☐ sport ☐ wizyta urzędowa ☐ względy zdrowotne ☐ nauka ☐ tranzyt lotniczy ☐ inny (proszę określić):				
24. Dodatkowe informacje dotyczące celu pobytu:				
25. Państwo członkowskie będące głównym miejscem docelowym (i inne państwa członkowskie będące celami podróży – jeżeli dotyczy):		26. Państwo członkowskie, do którego następuje pierwszy wjazd:		
27. Liczba wjazdów, o którą się występuje: ☐ pojedynczy wjazd ☐ dwa wjazdy ☐ wielokrotny wjazd Planowana data przyjazdu do strefy Schengen(w ramach pierwszego planowanego pobytu): Planowana data wyjazdu ze strefy Schengen (po zakończeniu pierwszego planowanego pobytu):				

28. Odciski palców zostały pobrane przy rozpatrywaniu wcześniejszego wniosku o wizę Schengen:
 nie tak.

Data (jeżeli jest znana) Numer naklejki wizowej (jeżeli jest znany)

29. Zezwolenie na wjazd do państwa docelowego (jeżeli dotyczy):

Wydane przez ważne od do

* 30. Nazwisko i imię osoby (osób) zapraszającej(-ych) z państwa (państw) członkowskiego (członkowskich). Jeżeli nie dotyczy, nazwa hotelu(-li) lub tymczasowy(-we) adres(-y) w państwie (-wach) członkowskim (członkowskich):

Adres i adres poczty elektronicznej osoby(osób) zapraszającej(-ych)/hotelu(-i)/adres(-y) tymczasowy(-we):

Nr telefonu:

*31. Nazwa i adres zapraszającego przedsiębiorstwa/zapraszającej organizacji:

Nazwisko i imię, adres, nr telefonu, i adres poczty elektronicznej osoby kontaktowej w przedsiębiorstwie/organizacji:

Nr telefonu przedsiębiorstwa/organizacji:

*32. Koszty podróży i utrzymania wnioskodawcy w czasie pobytu pokrywa:

wnioskodawca

Środki utrzymania:

środki pieniężne

czeki podróżne

karta kredytowa

opłacone z góry zakwaterowanie

opłacony z góry transport

inne (proszę określić):

osoba pokrywająca koszty pobytu (osoba udzielająca gościny, przedsiębiorstwo, organizacja), proszę określić:

..... określony w polu 30 lub 31

..... inny (proszę określić):

Środki utrzymania:

środki pieniężne

zapewnione zakwaterowanie

pokryte wszystkie koszty podczas pobytu

opłacony z góry transport

inne (proszę określić):

Jestem świadomy(-a), że w przypadku odmowy wydania wizy opłata wizowa nie podlega zwrotowi.

Dotyczy ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu:

Jestem świadomy(-a), że w czasie pierwszego pobytu i kolejnych wizyt na terytorium państw członkowskich konieczne jest posiadanie odpowiedniego podróżnego ubezpieczenia medycznego.

Znam i akceptuję poniższe warunki: pobranie danych określonych w niniejszym formularzu wniosku, zrobienie zdjęcia oraz, w stosownych przypadkach, pobranie odcisków palców są konieczne do celów rozpatrzenia wniosku; wszelkie dane osobowe dotyczące mojej osoby, zawarte w formularzu wniosku, wraz z moimi odciskami palców i moim zdjęciem zostaną przedłożone właściwym organom państw członkowskich i będą przez nie przetwarzane w celu podjęcia decyzji w sprawie mojego wniosku.

Dane te oraz dane dotyczące decyzji w sprawie mojego wniosku lub decyzji o unieważnieniu wydanej wizej, jej cofnięciu lub przedłużeniu okresu jej ważności zostaną wprowadzone do systemu informacji wizowej VIS, będą w nim przechowywane maksymalnie przez okres pięciu lat i będą w tym okresie udostępniane organom wizowym i organom właściwym do dokonywania kontroli wizowej na granicach zewnętrznych i na terytorium państw członkowskich oraz organom imigracyjnym i azylowym w państwach członkowskich, by zweryfikowały, czy spełnione są warunki legalnego wjazdu, pobytu i zamieszkania na terytorium państw członkowskich, by stwierdziły, które osoby nie spełniają tych warunków lub przestały je spełniać oraz by rozpatrzyły wniosek azylowy i określiły organ odpowiedzialny za jego rozpatrzenie. Dane te będą pod określonymi warunkami udostępniane także wyznaczonym organom państw członkowskich i Europolowi do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom oraz do celów ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych. Organem odpowiedzialnym w państwie członkowskim za przetwarzanie tych danych jest: [(.....)].

Jestem świadomy(-a), że mam prawo uzyskać w każdym państwie członkowskim informację o danych dotyczących mojej osoby przechowywanych w systemie VIS oraz informację o państwie członkowskim, które te dane przekazało, oraz żądać, by dane dotyczące mojej osoby zostały poprawione – jeżeli są nieprawidłowe lub usunięte – jeżeli były przetwarzane niezgodnie z prawem. Na moje wyraźne żądanie organ rozpatrujący mój wniosek powiadomi mnie o tym, w jaki sposób mogę skorzystać z prawa do sprawdzenia danych osobowych dotyczących mojej osoby i wystąpić o ich poprawienie lub usunięcie, oraz powiadomi mnie o odnośnych środkach ochrony prawnej zgodnie z prawem krajowym danego państwa członkowskiego. Skargi dotyczące ochrony danych osobowych będą rozpatrywane przez krajowy organ nadzorczy tego państwa członkowskiego [dane kontaktowe:].

Oświadczam, że zgodnie z moją wiedzą wszystkie podane przeze mnie informacje szczegółowe są prawidłowe i kompletne. Jestem świadomy(-a), że podanie nieprawdziwych informacji spowoduje odmowne rozpatrzenie mojego wniosku lub unieważnienie przyznanej wizej i może również podlegać odpowiedzialności karnej zgodnie z prawem państwa członkowskiego, które rozpatruje wniosek.

Zobowiązuję się opuścić terytorium państw członkowskich przed upływem terminu ważności wizej, jeżeli zostanie mi ona przyznana. Poinformowano mnie o tym, że posiadanie wizej jest tylko jednym z warunków wjazdu na europejskie terytorium państw członkowskich. Sam fakt przyznania mi wizej nie oznacza, że będę mieć prawo do odszkodowania w przypadku niespełnienia stosownych warunków określonych w przepisach art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 2016/399 (kodeks graniczny Schengen), wskutek czego nie uzyskam zezwolenia na wjazd. To, czy warunki wjazdu są spełnione, zostanie ponownie sprawdzone w momencie wjazdu na europejskie terytorium państw członkowskich.

Data i miejsce:	Podpis: (w stosownych przypadkach podpis osoby sprawującej władzę rodzicielską/opiekuna prawnego):".
-----------------	---

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK V

WYKAZ DOKUMENTÓW POBYTOWYCH UPRAWNIAJĄCYCH POSIADACZA DO TRANZYTU PRZEZ PORTY
LOTNICZE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH BEZ TRANZYTOWEJ WIZY LOTNISKOWEJ

ANDORA:

- autorització temporal (tymczasowe zezwolenie imigracyjne – zielone),
- autorització temporal per a treballadors d'empreses estrangeres (tymczasowe zezwolenie imigracyjne dla pracowników przedsiębiorstw zagranicznych – zielone),
- autorització residència i treball (zezwolenie na pobyt i pracę – zielone),
- autorització residència i treball del personal d'ensenyament (zezwolenie na pobyt i pracę dla pracowników dydaktycznych – zielone),
- autorització temporal per estudis o per recerca (tymczasowe zezwolenie imigracyjne do celów odbycia studiów lub przeprowadzenia badań naukowych – zielone),
- autorització temporal en pràctiques formatives (tymczasowe zezwolenie imigracyjne do celów odbycia stażu lub szkolenia – zielone),
- autorització residència (zezwolenie na pobyt – zielone).

KANADA:

- permanent resident (PR) card (karta stałego pobytu),
- permanent Resident Travel Document (PRTD) (dokument podróży osoby uprawnionej do stałego pobytu).

JAPONIA:

- karta pobytu.

SAN MARINO:

- permesso di soggiorno ordinario (zwykłe zezwolenie na pobyt) (ważne jeden rok, odnawialne w dniu upływu terminu ważności),
- specjalne zezwolenia na pobyt z następujących powodów (ważne jeden rok, odnawialne w dniu upływu terminu ważności): odbywanie studiów na uczelni, uprawianie sportu, opieka zdrowotna, względy religijne, zezwolenie dla osób pracujących jako pielęgniarce/pielęgniarki w szpitalach publicznych, funkcje dyplomatyczne, wspólne zamieszkiwanie, zezwolenie dla małoletnich, względy humanitarne, zezwolenie z tytułu sprawowania władzy rodzicielskiej,
- sezonowe i tymczasowe zezwolenia na pracę (ważne 11 miesięcy, odnawialne w dniu upływu terminu ważności),
- dowód tożsamości wydawany osobom posiadającym oficjalne miejsce pobytu »residenza« w San Marino (ważność 5 lat).

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI:

- ważna, aktualna wiza imigracyjna; może być zatwierdzona w porcie wjazdu na jeden rok jako tymczasowy dowód pobytu, w oczekiwaniu na wystawienie karty I-551,
 - ważny, aktualny dokument I-551 (Permanent Resident Card (karta stałego pobytu)); może być ważny przez okres do 2 lub do 10 lat – w zależności od kategorii dopuszczenia; jeżeli na karcie nie widnieje data ważności, karta jest uznawana dla celów podróży,
 - ważny, aktualny dokument I-327 (Re-entry Permit (zezwolenie na ponowny wjazd)),
 - ważny, aktualny dokument I-571 (Refugee Travel Document endorsed as »Permanent Resident Alien« (dokument podróży uchodźcy uznawany za »kartę stałego pobytu obcokrajowca«)).”
-

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK VI

(1)

STANDARDOWY FORMULARZ DO POWIADOMIENIA O POWODACH ODMOWY WYDANIA,
UNIEWAŻNIENIA LUB COFNIĘCIA WIZY

ODMOWA WYDANIA/UNIEWAŻNIENIE/COFNIĘCIE WIZY

Szanowny Pan/Szanowna Pani

 ambasada / konsulat generalny / konsulat / [inny właściwy organ] w [w imieniu (nazwa reprezentowanego państwa członkowskiego)];

 [Inny właściwy organ];

 Organy odpowiedzialne za dokonywanie odpraw osób w

przeanalizował(-ła)(-ły)

 Pana/Pani wniosek;

 Pana/Pani wizę o numerze:, wydaną: [dzień/miesiąc/rok].

 Odmówiono wydania wizy

 Wizę unieważniono

 Wizę cofnięto

Decyzja zapadła z następującego(-ych) powodu(-ów):

1. przedstawił(a) Pan/Pani fałszywy/podrobiony/przerobiony dokument podróży
2. nie uzasadnił(-a) Pan/Pani celu ani warunków planowanego pobytu
3. nie dostarczył(-a) Pan/Pani dowodu na posiadanie wystarczających środków utrzymania odpowiednich do długości planowanego pobytu i środków pozwalających na powrót do państwa pochodzenia lub zamieszkania ani na tranzyt do państwa trzeciego, co do którego istnieje pewność, że udzieli Panu/Pani pozwolenia na wjazd
4. nie dostarczył(-a) Pan/Pani dowodu na to, że jest Pan/Pani w stanie zgodnie z prawem uzyskać wystarczające środki utrzymania odpowiednie do długości planowanego pobytu i środki pozwalające na powrót do państwa pochodzenia lub zamieszkania lub na tranzyt do państwa trzeciego, co do którego istnieje pewność, że udzieli Panu/Pani pozwolenia na wjazd
5. w bieżącym 180-dniowym okresie przebywał(-a) już Pan/Pani przez 90 dni na terytorium państw członkowskich na podstawie wizy jednolitej lub wizy o ograniczonej ważności terytorialnej
6. do Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) został wprowadzony przez (nazwa państwa członkowskiego) wpis dotyczący Pana/Pani osoby do celów odmowy wjazdu
7. co najmniej jedno państwo członkowskie uważa, że stanowi Pan/Pani zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego
8. co najmniej jedno państwo członkowskie uważa, że stanowi Pan/Pani zagrożenie dla zdrowia publicznego zgodnie z definicją w art. 2 pkt 21 rozporządzenia (UE) nr 2016/399 (kodeks graniczny Schengen)

(1) Logo nie jest wymagane w przypadku Norwegii, Islandii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

9. co najmniej jedno państwo członkowskie uważa, że stanowi Pan/Pani zagrożenie dla jego stosunków międzynarodowych
10. informacje przedstawione na potwierdzenie celu i warunków planowanego pobytu nie są wiarygodne
11. istnieją uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności oświadczeń złożonych w odniesieniu do (proszę określić)
12. istnieją uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności i autentyczności przedstawionych dokumentów uzupełniających lub co do zgodności ich z prawdą
13. istnieją uzasadnione wątpliwości co do Pana/Pani zamiaru opuszczenia terytorium państw członkowskich przed upływem terminu ważności wizy
14. nie dostarczył(-a) Pan/Pani wystarczających dowodów na to, że nie mógł Pan / nie mogła Pani wystąpić o wizę z wyprzedzeniem i w związku z tym musi Pan / Pani wystąpić o wizę na granicy
15. nie uzasadnił(-a) Pan/Pani celu ani warunków planowanego tranzytu przez port lotniczy
16. nie dostarczył(-a) Pan/Pani dowodu posiadania odpowiedniego, ważnego podróznego ubezpieczenia medycznego
17. o cofnięcie wizy wystąpił jej posiadacz ^(?).

Uwagi dodatkowe:

.....

.....

.....

.....

.....

Przysługuje Panu/Pani prawo do odwołania od decyzji o odmowie wydania/o unieważnieniu/o cofnięciu wizy.

Przepisy dotyczące odwołania od decyzji o odmowie wydania/o unieważnieniu/o cofnięciu wizy określono w (odesłanie do prawa krajowego):

.....

Właściwy organ, do którego można wnieść odwołanie: (dane kontaktowe):

.....

Informacje o procedurze, którą należy zastosować, można znaleźć pod następującym adresem (dane kontaktowe):

.....

Odwołanie należy wnieść w terminie (wskazanie terminu):

.....

Data i pieczęć ambasady/konsulatu generalnego/konsulatu/organów odpowiedzialnych za dokonywanie odpraw osób/innych właściwych organów:

Podpis osoby zainteresowanej ^(?): ”.

^(?) Od decyzji o cofnięciu wizy na tej podstawie nie przysługuje odwołanie.

^(?) Jeżeli wymaga tego prawo krajowe.

ZAŁĄCZNIK IV

„ZAŁĄCZNIK X

WYKAZ MINIMALNYCH WYMOGÓW, KTÓRE NALEŻY ZAWRZEĆ W INSTRUMENCIE PRAWNYM W PRZYPADKU WSPÓŁPRACY Z USŁUGODAWCAMI ZEWNĘTRZNYMI

- A. W instrumencie prawnym:
- wymienia się zadania, które realizuje usługodawca zewnętrzny, zgodnie z art. 43 ust. 6 niniejszego rozporządzenia;
 - wskazuje się lokalizacje, w których usługodawca zewnętrzny ma prowadzić działalność, oraz zaznacza się, któremu konsulatu podlega dany ośrodek składania wniosków;
 - wymienia się usługi objęte obowiązkową opłatą za usługę;
 - instruuje się usługodawcę zewnętrznego, aby w sposób jasny informował interesantów, że usługi dodatkowe wiążą się z innymi opłatami.
- B. W odniesieniu do wykonywania swoich czynności usługodawca zewnętrzny, jeśli chodzi o ochronę danych:
- stale czuwa, aby dane nie były czytane, kopiowane, zmieniane lub usuwane bez upoważnienia, zwłaszcza podczas przekazywania ich konsulatu państwa (państw) członkowskiego(-ich) odpowiedzialnego(-ych) za rozpatrzenie wniosku;
 - według instrukcji udzielonych przez dane państwo(-a) członkowskie przekazuje dane:
 - elektronicznie, w zaszyfrowanej formie, lub
 - fizycznie, w sposób zabezpieczony;
 - przekazuje dane niezwłocznie:
 - w przypadku danych przekazywanych fizycznie – przynajmniej raz w tygodniu,
 - w przypadku danych przekazywanych elektronicznie w postaci zaszyfrowanej – najpóźniej pod koniec dnia, w którym zostały one pobrane;
 - zapewnia odpowiednie środki służące śledzeniu obiegu akt każdego wniosku wysyłanych do i z konsulatu;
 - usuwa dane najpóźniej w terminie siedmiu dni po ich przekazaniu oraz zapewnia przechowanie jedynie imienia i nazwiska oraz danych kontaktowych osoby ubiegającej się o wizę (w celu ustalenia terminu spotkania), a także numeru paszportu do chwili zwrotu paszportu osobie ubiegającej się o wizę i usunięcie tych danych po pięciu dniach;
 - zapewnia wszelkie techniczne i organizacyjne środki bezpieczeństwa wymagane do ochrony danych osobowych przed przypadkowym lub niezgodnym z prawem zniszczeniem, przypadkowym utraceniem, zmodyfikowaniem, nieuprawnionym ujawnieniem lub nieuprawnionym dostępem – w szczególności gdy współpraca wiąże się z przekazywaniem akt i danych konsulatu danego(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich) – oraz przed wszelkimi innymi formami niezgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych;
 - przetwarza dane w imieniu danego(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich) jedynie do celów przetwarzania danych osobowych osób ubiegających się o wizę;
 - stosuje standardy ochrony danych co najmniej równorzędne standardom określonym w rozporządzeniu (UE) 2016/679;
 - dostarcza osobom ubiegającym się o wizę informacje wymagane na mocy art. 37 rozporządzenia w sprawie VIS.
- C. W odniesieniu do wykonywania swoich czynności usługodawca zewnętrzny, jeśli chodzi o zachowanie personelu:
- zapewnia odpowiednie przeszkolenie swojego personelu;
 - zapewnia, aby jego personel podczas wykonywania swoich obowiązków:
 - w sposób uprzejmy odnosił się do osób ubiegających się o wizę,
 - szanował godność ludzką i nietykalność osób ubiegających się o wizę, nie dyskryminował nikogo ze względu na płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, religię lub przekonania, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, oraz
 - przestrzegał zasad poufności; zasady te obowiązują członków personelu także po odejściu ze stanowiska lub po zawieszeniu lub wygaśnięciu instrumentu prawnego;

- c) w każdej chwili jest w stanie podać tożsamość pracujących dla niego osób;
 - d) wykazuje, że jego personel nie był wcześniej karany i dysponuje wymaganą wiedzą fachową.
- D. W odniesieniu do kontroli wykonywania czynności usługodawca zewnętrzny:
- a) zapewnia stały, niewymagający uprzedniego powiadomienia, dostęp do swoich pomieszczeń personelowi upoważnionemu przez odnośne państwo(-a) członkowskie, zwłaszcza w celach kontrolnych;
 - b) zapewnia w celach kontrolnych możliwość zdalnego dostępu do swojego systemu ustalania terminów spotkań;
 - c) zapewnia stosowanie odpowiednich metod monitorujących (np. interesanci podstawiani w celach kontrolnych, kamery internetowe);
 - d) zapewnia dostęp krajowemu organowi nadzorczemu ds. ochrony danych państwa członkowskiego do dokumentacji potwierdzającej przestrzeganie wymogów ochrony danych, w tym wymogów dotyczących składania sprawozdań, audytów zewnętrznych i regularnych kontroli wyrywkowych;
 - e) niezwłocznie zgłasza na piśmie danemu(-ym) państwu(-om) członkowskiemu(-im) wszelkie naruszenia bezpieczeństwa lub skargi osób ubiegających się o wizę dotyczące nieprawidłowego korzystania z danych lub nieuprawnionego dostępu oraz koordynuje z danym(-i) państwem(-ami) członkowskim(-imi) działania służące znalezieniu rozwiązania i szybkiemu udzieleniu wyjaśnień osobom ubiegającym się o wizę, które występują ze skargą.
- E. W odniesieniu do wymogów ogólnych usługodawca zewnętrzny:
- a) działa według instrukcji państwa (państw) członkowskiego(-ich) odpowiedzialnego(-ych) za rozpatrywanie wniosku wizowego;
 - b) przyjmuje odpowiednie środki zapobiegające korupcji (np. odpowiednie wynagrodzenie personelu; współpraca podczas selekcji personelu zatrudnianego do danego zadania; zasada współpodejmowania decyzji przez dwie osoby; zasada rotacji pracowników);
 - c) w pełni przestrzega postanowień instrumentu prawnego, który powinien zawierać klauzulę przewidującą zawieszenie lub rozwiązanie współpracy, zwłaszcza w razie naruszenia ustanowionych zasad, a także klauzulę przeglądową pozwalającą w tym instrumencie prawnym uwzględnić najlepsze praktyki.”.
-